

PAiLiN

ไปสวรรค์... ก่อนตาย

บรรดาเรื่องมีในโลกเป็น
“เรื่องดี เรื่องชั่ว เรื่องสุข เรื่องทุกข์”
เท่านั้นท่านที่พ้นโลกไปได้แล้ว
ก็ ลื น เ รื่ อ ง

ปราชญ์เกร:

ไปสวรรค์... ก่อนตาย

ปราณญ์เกระ

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของหอสมุดแห่งชาติ
ปราชญ์เถระ.

ไปสวรรค์...ก่อนตาย.--กรุงเทพฯ : ไพลิน, ๒๕๕๕.

๑๑๒ หน้า.

๑. ธรรมะ. I. ชื่อเรื่อง.

๒๕๕๕.๓๑๕

ISBN ๙๗๘-๖๑๖-๑๕-๑๐๗๒-๕

© สงวนลิขสิทธิ์ ห้ามลอกเลียนไม่ว่าส่วนหนึ่งส่วนใดของหนังสือ
นอกจากจะได้รับอนุญาตจาก บริษัท ไพลินบุ๊กเน็ต จำกัด (มหาชน)

ประธานกรรมการ

ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร

ที่ปรึกษากฎหมาย

ผู้จัดการสำนักพิมพ์

บรรณาธิการบริหาร

บรรณาธิการต้นฉบับ

กองบรรณาธิการ

พิสูจน์อักษร

ออกแบบปก

ศิลปกรรม

พิมพ์

พล.อ.วิชา ศิริธรรม

ฉัตรเฉลิม เฉลิมชัยวัฒน์

อนันต์ แยมเกษร น.บ., น.ม., นศ.ม.

สมบัติ สุทธิจิต

วังไพร สีสังข์

ณัฐรา พิษผล

สุรรัตน์ เข็นหลวง สุพรรณษา อินวงศ์ ศิริพร พงศ์สันต์วิภา

ศักดิ์ชัย บางมด ณตะวัน ขำเลิศ

ม-ะ-จ-ง

Moo-wan

บริษัท โรงพิมพ์มิตรสัมพันธ์กราฟฟิค จำกัด

จัดพิมพ์/จัดจำหน่าย

บริษัท ไพลินบุ๊กเน็ต จำกัด (มหาชน)

๘๑ ถนนเสรีไทย แขวงมีนบุรี เขตมีนบุรี กรุงเทพฯ ๑๐๕๑๐

โทรศัพท์ ๐ ๒๕๕๐ ๑๙๑๙ โทรสาร ๐ ๒๕๕๐ ๑๘๑๘

Website : www.pailinbooknet.com E-mail : info@pailinbooknet.com

ISBN 978-616-15-1072-5

9 786161 510725

ราคา 109 บาท

คำนำสำนักพิมพ์

มนุษย์ทุกคนที่เกิดมาบนโลกใบนี้ ล้วนแล้วต้องตาย
ไปด้วยกันทั้งสิ้น นี่คือความจริงที่หนีไปพ้น มนุษย์เป็นสัตว์
ประเสริฐที่มีทั้ง รัก โลภ โกรธ หลง ขึ้นๆ ลงๆ ตามทางของ
ชีวิต

การเกิดเป็นมนุษย์ ย่อมมีทั้งส่วนดีและส่วนที่เสีย อันนี้
ก็ขึ้นอยู่กับใจของแต่ละคน ไม่มีใครบังคับหรือชักจูงจิตใจของ
ใครได้ การเกิด แก่ เจ็บ ตาย ก็ย่อมเป็นวัฏจักรหรือวงจรชีวิต
ของมนุษย์ทุกคน ไม่มีใครหนีความตายพ้น

ไปสวรรค์...ก่อนตาย

เป็นหนังสือที่รวบรวมธรรมโอวาทของพระอาจารย์ ที่
นำเคารพและเลื่อมใส เช่น ธรรมโอวาทของ พระญาณ
วิสุทธิโสภณ (พระอาจารย์มหาบัว ญาณสมปนโน) หรือ
ธรรมโอวาทของพระอาจารย์มั่น ภูริทตฺโต และพุทธศาสนา
สุภาสิตซึ่งเป็นธรรมโอวาทที่สั่งสอนมนุษย์ทุกคนให้รู้จักบาป
บุญ คุณโทษตั้งแต่ยังมีชีวิตอยู่ และการตระหนักรู้ ทำให้จิต
ผ่องใสเรียกว่าอยู่ในสวรรค์ขณะมีชีวิต

ปรารภนาถิ์

บรรณาธิการ

คำนำ

คุณเคยเหลียวแลหลังยังอดีต...บ้างหรือไม่
ปัญหาบางประการ ใหญ่เหลือเกินในวันนั้น
จะเป็นจะตาย เป็นเดือดเป็นร้อน เป็นทุกข์
สำหรับประสบการณ์ที่เพิ่มขึ้น
เมื่อมองย้อนกลับไป
ที่ว่าใหญ่ ก็เล็กแล้ว

ปัญหาที่เราไม่เคยพบ
มักจะใหญ่มหึมา
“แสงสว่างที่ปลายอุโมงค์”
คือข้อคิด คือกำลังใจ
คือกำลังความคิด
ของปราชญ์เถระผู้งดงามด้วยจริยาวัตร
คือแสงสว่างของชีวิต
สำหรับทุกคนที่แสวงหา
ความร่วมมืออันเป็นนิรันดร์

ปราชญ์เถระ

สารบัญ

กรรมไวยาท ของ

สมเด็จพระสังฆราชเจ้า กรมหลวงวชิรญาณวงศ์

๘

กรรมไวยาท ของ

สมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ

สมเด็จพระสังฆราชวาสนมหาเถระ

๑๒

กรรมไวยาท ของ

สมเด็จพระญาณสังวร

สมเด็จพระสังฆราชสุวทุฒนมหาเถระ

๑๖

กรรมไวยาท ของ

สมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต พรหมรังสี)

๒๐

กรรมไวยาท ของ

สมเด็จพระพุทธโฆษาจารย์ (เจริญ ญาณวโร)

๒๓

กรรมไวยาท ของ

สมเด็จพระพุฒาจารย์ (เกี่ยว อุปเสโน)

๒๖

กรรมไวยาท ของ

พระมหารัชชมังคลาจารย์ (หลวงปู่เทสก์ เทสโก)

๓๑

ธรรมโอวาท ของ
พระอาจารย์มั่น ภูริทตฺโต

๓๔

ธรรมโอวาท ของ
พระมงคลเทพมุนี (หลวงพ่อดอด จนฺทสโร)

๓๖

ธรรมโอวาท ของ
พระภิกษุพระยานรรัตนราชมานิต ฐมฺมวิทฺกโก

๓๙

ธรรมโอวาท ของ
พระอาจารย์ฝั้น อาจาโร

๔๓

ธรรมโอวาท ของ
พระคุณเจ้า พระอาจารย์ดี อจลธมฺโม

๔๖

ธรรมโอวาท ของ
พระคุณเจ้าหลวงปู่แหวน สุจิณฺโณ

๔๙

ธรรมโอวาท ของ
พระคุณเจ้าหลวงปู่ขาว อนาลโย

๕๑

ธรรมเนียมโอวาท ของ
พระอุดมสังวรวิสุทธิเถร (พระอาจารย์วัน อุตตโม)

๕๓

ธรรมเนียมโอวาท ของ
พระญาณสิทธาจารย์ (หลวงปู่สิม พุทธาจาโร)

๕๖

ธรรมเนียมโอวาท ของ
พระราชนิเวศรังสี (หลวงปู่เทสก์ เทสรังสี)

๕๘

ธรรมเนียมโอวาท ของ
พระราชญาณวิสุทธิโสภณ
(พระอาจารย์มหาบัว ญาณสมบัติ)

๖๑

ธรรมเนียมโอวาท ของ
สมเด็จพระมหาธีรวงศ์ (ติสฺสเถระ)

๖๔

ธรรมเนียมโอวาท ของ
พระราชสังวรญาณ (หลวงพ่อพุทธ ฐานิโย)

๘๓

พุทธศาสนาสุมานิต

๘๕

ธรรมโอวาท

ของ

สมเด็จพระสังฆราชเจ้า
กรมหลวงวชิรญาณวงศ์
วัดบวรนิเวศวิหาร กรุงเทพมหานคร

ประสูติ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๔๑๕

สิ้นพระชนม์ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๐๑

พระชนมายุ ๘๖ พรรษา

๑) ทุกคนต่างมีความคิดเห็นของตน คนหนึ่งหรือหมู่หนึ่งอาจคิดเห็นเป็นอย่างอื่นจากอีกคนหนึ่งหรืออีกหมู่หนึ่ง แต่หลักสำคัญอยู่ที่ไม่ทำตนให้เป็นคนเลว ไม่ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อนและด้วยริษยา

๒) การศึกษาดี ย่อมเป็นปัจจัยให้บุคคลรู้จักผิด รู้จักชอบ สามารถทำตนให้หลีกเลี่ยงจากความเสื่อม ดำเนินชีวิตแต่ในทางเจริญ จนปกครองตนเองให้อยู่ด้วยดี

๓) การฟังความคิดเห็นมากไม่ไช่แสดงว่าโง่เขลา ไม่อาจทำอะไรด้วยตนเองได้ แต่กลับแสดงความไม่ผลุนผลันสมควรแก่ความเป็นผู้ใหญ่จึงเป็นที่นิยมของผู้มุ่งความเจริญและความถูกต้อง

๔) อย่าเห็นว่าตัวทำดีทำถูก ในเมื่อตัวยังชั่วอยู่ และอย่าริษยาดูหมิ่นผู้ประพฤติดี

๕) เจตนาความคิดที่มุ่งทำดี เป็นบุญ เพราะกำจัดความชั่วเป็นกุศล เพราะเป็นกิจของคนดี หรือคนฉลาดดี เป็นสุจริต เพราะประพฤติดี คือ คิดถูก ทำถูก พูดถูก เป็นความดีดังนี้

๖) ถ้าบุคคลไม่ปฏิบัติด้วยดี ไม่มีหิริและโอตตปเปในใจกลับอาศัยกายประพฤติเหตุชั่ว แม้ไม่มีคนอื่นรู้จักทำ ภพ คือเป็นของตนเอง ให้เป็นภพชั่วยิ่งและหย่อนแล้ว แต่เหตุที่ทำได้ควรได้ชื่อว่า เป็นอันธพาล

๗) ความเห็นที่เป็นส่วนเฉพาะตน ย่อมมีต่าง ๆ กัน แต่ที่เป็นส่วนใหญ่ที่เป็นหลักเป็นประธานควรทำให้เสมอกันและควรเลือกแต่เป็นส่วนที่ชอบ

๘) ศาสนา แม้ไม่ไช่การครองชีพโดยตรง แต่อาศัยที่ดีย่อมเป็นอุปการะอาชีพ ให้ดำเนินไปในทางที่ดี และทำคนให้เป็นคนดีวางใจกันได้ เป็นต้น คนที่ไม่มีศาสนายากที่จะวางใจกันได้ เพราะไม่มีหลักในใจ

๙) ผู้ปฏิบัติดี ไม่ใช่ดีตามเขาว่า ไม่ใช่ดีตามที่คิดเอาเอง ต้องดีตามคลองธรรม อย่างต่ำก็ปฏิบัติไม่เบียดเบียนตนเอง คือไม่ทำตนเองให้เป็นคนชั่ว ไม่เบียดเบียนผู้อื่น คือ ไม่ทำคนอื่นให้เดือดร้อน

๑๐) ความสามัคคีของหมู่จะเป็นไปได้ยืดยาว ก็เพราะคนในหมู่ต่างประพฤติธรรมเป็นหลัก ถ้าปราศจากธรรมเป็นเครื่องควบคุมเสียแล้ว สามัคคีก็เป็นไปไม่ได้

๑๑) ความสุขเกิดแต่สามัคคี สามัคคีเกิดแต่ยุติธรรม ยุติธรรมเกิดแต่ความเป็นผู้มีสติรอบคอบ คอยตรวจตราความประพฤติของตนที่เป็นไปอยู่เสมอๆ และแก้ไขความประพฤติที่ไม่สมควรให้กลับสมควร

๑๒) ชีวิตของผู้ทำกิจให้สำเร็จเป็นไปได้ตามหน้าที่ และให้เป็นไปในทางดีทางชอบ ไม่เป็นไปในทางชั่วทางเสื่อม เป็นชีวิตที่ดีกว่า ชีวิตของคนที่ปล่อยให้ล่องไปเปล่าๆ ไม่เป็นประโยชน์

๑๓) การฝึกตนเองเพื่อเป็นคนดีคนงาม เป็นการสมควรแก่บุคคลที่เกิดมาโดยชาติเป็นมนุษย์ คนที่ไม่ฝึกตนเองให้เป็นคนดีคนงามก็ไม่สมกับความสามารถที่ได้เป็นมนุษย์โดยชาติ

๑๔) บุคคลที่ร่วมกันเป็นหมวดหมู่ ถ้าปฏิบัติไม่ตรงในงานตามหน้าที่ ไม่ซื่อตรงต่อกันและกัน ก็เกิดความระแวงไม่เชื่อถือ ไม่วางใจกัน จะกระด้างกระเดื่องแตกร้างกันในหมู่ญาติและ